

RZEMIEŚLNIK POMORSKI

TYGODNIK GOSPODARCZY

Ocena i rozwój

bieżącej sytuacji gospodarczej

Na marginesie referatu Wiceministra E. Szyra

W referacie wygłoszonym ostatnio na terenie Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego przez Wiceministra Przemysłu i Handlu E. Szyra, poruszony został szeroki wachlarz aktualnych zagadnień, związanych z funkcjonowaniem naszej gospodarki narodowej w nowym ustroju gospodarczym, którego punktem ciężkości jest gospodarka planowa. Dlatego też wysunięto przez referenta tezę, iż prawidłowa gospodarka planowa polega na objęciu całokształtu życia gospodarczego jednolitym planem, na istnieniu jednego centralnego podmiotu, decydującego we wszystkich dziedzinach gospodarstwa narodowego stanowiło ośrodek, dookoła którego grupowały się wszystkie ważne zagadnienia jakie były przedmiotem rozważań.

Moment ten zasługuje na tym silniejsze podkreślenie, iż nasze gospodarstwo narodowe jest gospodarstwem trzysektorowym i w pewnych sferach mogłoby się wydawać, że owa trzysektorowość stoi na przeszkodzie pełnej realizacji wspomnianych zasad. A tymczasem sprawa przedstawia się zgoła inaczej i właśnie dlatego, że ta zasada dotąd nie była ściśle przestrzegana mogło u nas dojść do zwichnięcia owej harmonijnej współpracy jaką leży u podstaw pożądanego rozwoju stosunków gospodarczych w Polsce w naszej nowej rzeczywistości.

Gdybyśmy z ogromnego wachlarza zagadnień, ujętych we wspomnianym referacie chcieli wyluskać najbardziej istotne to musielibyśmy się ograniczyć do dwóch zagadnień. Jedno zagadnienie to rozwój cen w Polsce, drugie to podział dochodu społecznego. Właściwe bowiem rozwiązaniem tych dwóch zagadnień stanowi fundament, na którym będzie można budować gospodarkę planową w takim ujęciu jakie na wstępie przez referenta było nakreślone.

Stwierdził więc Wiceminister Szyr, że gospodarka planowa nie znosi żywiołowego ruchu cen, albowiem taki ruch cen stoi w rażącej sprzeczności do zasadniczych cech planowania gospodarczego.

Właśnie fakt, iż u nas w miesiącu maju r. b. taki żywiołowy ruch cen, nie uzasadniony żadnymi gospodarczymi przesłankami, miał miejsce, jest najlepszym sygnałem, iż realizując gospodarkę planową nie postawiliśmy kropki na i, i dopuściliśmy do istnienia w zespole środków i metod do realizacji gospodarki planowej prowadzących, pewnych luk, których usunięcie jest nakazem aktualnym dnia.

Jeśli tak jest, to jasny stąd wniosek, iż musimy uczynić wszystko, aby na przyszłość taką żywiołowość ruchu cen wykluczyć. W tym celu mu-

szą być podjęte zarówno środki doraźne jako też i środki o charakterze długofalowym, które sięgałyby do podstaw tych błędów i niedomagań, jakie w naszym życiu gospodarczym się ujawniają.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że obserwowane zjawiska w dziedzinie cen pozostają w ścisłym związku z niewłaściwym podziałem dochodu społecznego.

Niewłaściwość tego podziału polega na tym, iż w pewnych warstwach społecznych gromadzi się niewspółmiernie duża siła nabywcza, która wpływa na rynek i poprzez zwykłą tendencję cen, uderza w te warstwy — a mamy na myśli świat pracy.

Jest rzeczą zrozumiałą, iż pożądanego podziału dochodu społecznego nie można osiągnąć drogą bezpośrednią, ani drogą mechaniczną i że jest koniecznym zespół środków pośrednich, któreby te dysproporcje w sposób skuteczny usuwały. Rozumie się samo przez się, że jednym z takich środków byłaby właściwie stosowana polityka podatkowa.

Analizując całokształt sytuacji gospodarczej w Polsce, trudno przejść do porządku dziennego nad anormalnym stanem, panującym w niektórych dziedzinach handlu.

Pamiętaj, iż „Rzemieślnik Pomorski” jest organem fachowym każdego rzemieślnika

Wiceminister Szyr podkreślił z całą stanowczością, że żadne zarządzenie rządowe nie zmierza w kierunku zmiany naszego modelu gospodarczego. że czynniki miarodajne w całej pełni doceniają pozytywne walory dobrze zrozumianej przedsiębiorczości prywatnej. że jednakowoż wszystkie zarządzenia zmierzające do znormalizowania stosunków w dziedzinie han-

dlu prywatnego idą w tym kierunku aby jego działalność szarmonizować z koniecznościami gospodarki planowej, aby prosto przedsiębiorczość prywatna, przez pewne właściwe jej wybujałości, nie stała na przeszkodzie w realizacji tych wszystkich poczynań, które leżą u podstaw ustroju, służącego interesom szerokich warstw świata pracy.

Księgi handlowe, księgi uproszczone i podatkowe wraz z dokumentami powinny stale znajdować się w lokalu przedsiębiorstwa. w uzasadnionych przypadkach władza podatkowa na prośbę podatnika może zezwolić na prowadzenie i przechowywanie ksiąg wraz z dokumentami w innym określonym miejscu.

O postępowaniu podatkowym

Ogóluy i naczelnuy nadzór nad sprawami danin publicznych, pobieranych na rzecz Skarbu Państwa należy do Ministra Skarbu, w sprawach danin publicznych pobieranych na rzecz związków samorządu terytorialnego należy do Ministra Administracji Publicznej wzgl. do Ministra Ziemi Odzyskanych.

Uprawnienia swe Minister Skarbu może przelewać w całości lub w części na władze podległe to jest na Izby Skarbowe i Urzędy Skarbowe. Władze te powinny z urzędu przestrzegać swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Podanie wniesione do niewłaściwej władzy podatkowej, powinno być niezwłocznie przesłane właściwej władzy z równoczesnym zawiadomieniem o tym wnoszącego.

W celu zapewnienia bezstronności urzędników skarbowych przy załatwianiu spraw, urzędnik jest wyłączony z mocy samego prawa: w sprawach, w których jest stroną, albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może oddziaływać na jego prawa i obowiązki, w sprawach swego małżonka, krewnych lub powinowatych w prostej linii, w sprawach osób związanych z nim z tytułu przysposobienia opieki lub kurateli, w sprawach, w których był lub jest jeszcze pełnomocnikiem jednej ze stron, w sprawach, w których brał udział w wydaniu decyzji w pierwszej instancji, w sprawie z powodu której wdrożono przeciw niemu dochodzenie wstępne, postępowanie dyscyplinarne lub karno-sądowe. Urzędnik może także sam się wyłączyć i może być wyłączony przez przełożonego ze względu na interes publiczny lub też na uzasadniony wniosek strony.

Każdy, kto żąda czynności władzy podatkowej, lub do kogo czynność tej władzy się odnosi, jest **stroną; Podatnikiem** jest strona, która podlega z mocy ustawy obowiązkowi uiszczenia daniny publicznej (np. podatek obrotowy, podatek dochodowy itd.). **Płatnikiem** jest strona, która obowiązana jest do obliczenia i pobierania od podatnika zobowiązań podatkowych i do wpłacenia ich, (np. podatek od wynagrodzenia, danina narodowa od pracowników itd.).

Strona może ustanowić pełnomocnika, o ile nie jest wymagane osobiste stawiennictwo w urzędzie. Pełnomocnikiem może być tylko osoba wpisana na listę adwokatów. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie. W

sprawach mniejszej wagi, władza podatkowa może nie żądać pełnomocnictwa jeżeli chodzi o członków rodziny, pracowników, zarządów itd. Strony wzgl. ich pełnomocnicy mają prawo w godzinach urzędowych dowiadywać się o biegu sprawy, zaś na ich prośbę władza podatkowa może zezwolić na sporządzenie odpisów z dokumentów.

Podanie, skierowane do władzy skarbowej powinno zawierać: wskazanie władzy podatkowej, do której jest skierowane, imię i nazwisko oraz adres wnoszącego podanie, wskazanie decyzji, której wydania, zmiany lub uchylecia wnoszący domaga się, datę, podpis własnoręczny i wymienienie załączników. Za nie mogących podpisać, podpisuje inna uproszona osoba swoim nazwiskiem z podaniem adresu i zaznaczając przed podpisem, że umieszcza go na prośbę wnoszącego podanie. Na żądanie, władza podatkowa obowiązana jest w każdym wypadku potwierdzić odbiór podania.

Zeznania, złożone do protokołu, zapisuje się w miarę możności własnymi słowami osoby zeznającej i bez zmian. Osobom piśmiennym władza podatkowa może zezwolić na złożenie zeznania na piśmie. Protokół zeznania powinien być odczytany zeznającej osobie i przedstawiony jej do podpisu zaraz po złożeniu zeznania.

Władza podatkowa ma prawo wzywać osoby, od których potrzebuje wyjaśnień oraz do przedstawienia ksiąg i innych dokumentów. Niestawiennictwo należy usprawiedliwić.

Bardzo ważną jest sprawa przestrzegania terminów, bo w razie nie zachowania ich w szczególności w sprawach odwoławczych, podatnik traci wszelkie prawa do dochodzenia słuszności sprawy. Można wnieść prośbę o przywrócenie terminu z powodu uchybienia go. Prośbę należy wnieść w ciągu tygodnia od ustania przeszkody. W niektórych wypadkach przewiduje się karę za uchybienie terminu, a mianowicie, jeżeli chodzi o terminowe płacenie wszelkich podatków, składanie różnych zeznań podatkowych, nabycie karty rejestracyjnej itd.

Jeżeli koniec terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to ważny jest jeszcze następny dzień powszedni. Przy obliczaniu terminów oznaczonych na dni (7, 14 lub 30 dni) nie wlicza się dnia czynności lub zdarzenia (dzień doręczenia lub zdarzenia), a więc liczy się od dnia następnego.

W odniesieniu do zakupu rzeczy ruchomej, rachunek powinien zawierać nazwę firmy (imię i nazwisko) sprzedającego-dostawcy, dokładny adres sprzedającego-dostawcy, datę, numer kolejny rachunku, a w kolejności numerów kopie należy przechowywać, nazwę firmy (imię i nazwisko) zakupującego-odbiorcy, dokładny adres, oznaczenie rodzajów towarów, ilość i cenę jednostkową każdego rodzaju towarów, ogólną sumą należności i podpis sprzedającego-dostawcy.

Sporządzony w wyniku badania ksiąg protokół podpisuje urzędnik i strona. Odpis protokołu doręcza się stronie. Umotywowane wyjaśnienie można wnieść niezwłocznie w protokole, bądź w władzy podatkowej w terminie dwutygodniowym po doręczeniu odpisu protokołu.

O uznaniu ksiąg za nieprawidłowe, władza podatkowa powinna zawiadomić podatnika.

Od decyzji głównej, wydanej w pierwszej instancji (Urząd Skarbowy) służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji w ciągu miesiąca po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji (Izba Skarbowa). Zażalenie należy wnieść w ciągu tygodnia po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji. Każda decyzja zawiera pouczenie o środkach prawnych (odwołanie lub zażalenie i w jakim terminie należy je wnieść). Odwołanie i zażalenie składa się na piśmie za pośrednictwem tej władzy podatkowej, która decyzję wydała. Jeżeli władza podatkowa uzna, że odwołanie zasługuje w całości lub w części na uwzględnienie, może sama zmienić swoją decyzję.

Strona, która nie jest zadowolona tą zmianą, może żądać w ciągu dwóch tygodni po otrzymaniu decyzji, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez II instancję. W ważnym interesie strony, może być wstrzymane w całości lub w części wykonanie decyzji.

Stronę obciążają koszty postępowania (opłaty i koszty), które wynikły z winy strony, albo zostały poniesione na wniosek strony. Do kosztów zalicza się koszty podróży i wynagrodzenie świadków, biegłych oraz koszty oględzin na miejscu.

Kto nie stawi się na powtórne wezwanie władzy podatkowej, może być przymusowo sprowadzony do urzędu przy pomocy władzy bezpieczeństwa publicznego.

Zarządzenie zamknięcia przedsiębiorstwa może także nastąpić z powodu nie nabycia karty rejestracyjnej, albo, jeżeli podatnik nie prowadzi ksiąg handlowych, ksiąg uproszczonych lub podatkowych, mimo, że jest do tego zobowiązany.

F. W-ski.

Obrady Komitetu Ogólnosłowiańskiego

rozpoczęły się w Warszawie

W dniu 15 czerwca br. rozpoczęły się w Warszawie obrady plenum Komitetu Ogólnosłowiańskiego. W obradach wzięli udział: przewodniczący komitetu Ogólnosłowiańskiego generał Maslaric (Jugosławia), wiceprzewodniczący Komitetu prof. Michałowicz (Polska) wiceprzewodniczący Komitetu prof. rektor Wozniesiński (ZSRR), wiceprzewodniczący Komitetu posłanka Błogoliewa (Bułgaria), min. Maxs (Czechosłowacja), w zastępstwie nieobecnego wiceprzewodniczącego.

Prezydium zatwierdziło porządek dzienny obrad plenum Komitetu.

Po zakończeniu obrad prezydium odbył się wspólny obiad dla wszystkich uczestników, w czasie którego przewodniczący Komitetu Ogólnosłowiańskiego gen. Maslaric wyraził gorące podziękowanie dla Komitetu Słowiańskiego w Polsce za serdeczne przyjęcie oraz dla władz państwowych za umożliwienie Komitetowi Ogólnosłowiańskiemu przeprowadzenia obrad w Warszawie.

KONGRES RZEMIOSŁA ŚLASKO-DĄBROWSKIEGO

W czerwcu br. minęło 25 lat od założenia Izby Rzemieślniczej w Katowicach. W ramach uroczystości jubileuszowych odbył się w Katowicach w dniach 8 i 9-go czerwca br. Kongres Rzemiosła Śląsko-Dąbrowskiego. Pierwszy dzień Kongresu rozpoczął się uroczystym nabożeństwem odprawionym w kościele św. Piotra i Pawła. Mszę św. celebrował J. E. Ks. Biskup Bienka, w czasie którym poświęcone zostały nowe sztandary 4 cechów.

Z kościoła nastąpił przemarsz w pochodzie i defilada przed teatrem im. Wyspiańskiego. Na czele pochodu kroczyły średnie szkoły zawodowe z całego terenu wojewódzkiego. Przed każdą szkołą widniała tablica z napisem miejscowości i liczby uczniów uczszczęjących do danej szkoły.

Następnie ukazały się nowo co dopiero poświęcone sztandary, a w dalszym ciągu ze swymi początkami sztandarowymi i wreszcie wozy dekoracyjne, cechów rzeźników, piekarzy i cukierników, kaflarzy i zdunów, kowali i ślusarzy, fryzjerów i kominiarzy. Całość pochodów wypadła bardzo imponująco.

O godzinie 13-tej nastąpiło w sali filharmonii otwarcie kongresu przez przewodniczącego ścisłego komitetu wykonawczego p. Skoczyńskiego.

Poza władzami rzemieślniczymi i reprezentantami Izby Rzemieślniczej obecni na kongresie byli, Dyrektor Departamentu miejscowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu Zbigniew Ehrenberg, naczelnik Wydziału Rzemiosł Artur Zabęski oraz przedstawiciele władz wojewódzkich Zarządu miejskiego i partii.

Po przemówieniach powitalnych Dyr. Ehrenberg w swym przemówieniu podkreślił rolę rzemiosła jako prywatnego sektora i stwierdził, że mimo olbrzymich materialnych i biologicznych strat sięgających ponad połowę stanu posiadania w roku 1938, odbudowuje się rzemiosło w szybkim tempie i wyraził przekonanie, że rzemiosło zrealizuje zadania trzyletniego planu gospodarczego w zupełności.

W dalszym ciągu programu przystąpiono do wręczenia odznaczeń zasłużonym działaczom rzemieślniczym, których liczba sięgała ponad tysiąc. Między innymi wyróżniona została grupa uczniów i uczennic, przez wręcze-

nie każdemu z nich książeczki oszczędnościowej Spółdzielczego Banku Rzemieślniczego w Katowicach z wkładem oszczędnościowym 500 zł.

Dyr. Izby Rzemieślniczej w Katowicach Gorywoda z kolei złożył sprawozdanie z 25-letniej działalności Izby Rzemieślniczej w Katowicach, po czym odczytano tekst depesz wysłanych do Prezydenta Rzpl. Bieruta, Premiera Rządu Cyrankiewicza i Marszałka Polski Roli-Zymierskiego.

Na zakończenie programu pierwszego dnia odegrana została przez rzemieślników w teatrze miejskim im. St. Wyspiańskiego sztuka Bałuckiego „Jan Kiliński”.

Następnego dnia obradowały komisje branżowe i to:

1. Komisja grupy budowlanej i mineralnej.
2. Grupy drzewnej.
3. Grupy metalowej i elektrotechnicznej.

Konferencja dyrektorów i kierowników Publicznych Średnich Szkół Zawodowych w Toruniu

Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego zorganizowało w dniach od 6 do 8 czerwca br. konferencję dyrektorów i kierowników Publicznych Średnich Szkół Zawodowych, pierwszą konferencję w oswobodzonej Polsce Demokratycznej. Zajął konferencję kurator O. S. ob. dr Czesław Skopowski, podkreślając mocno w przemówieniu swoim zagadnienie społeczno-wychowawcze w nowej dziś szkole, w Publicznej Średniej Szkole Zawodowej do niedawna zwanej szkołą dokształcającą. Z pośród poszczególnych typów szkół najszerszej rozbudowie uległy Publiczne Średnie Szkoły Zawodowe, które w nowej organizacji szkolnictwa zawodowego mają stanowić drogę masowego szkolenia zawodowego. W referacie wygłoszonym przez naczelnika wydziału ob. Floriana Kozaneckiego na temat Publicznych Średnich Szkół Zawodowych w ramach reformy oraz trzyletniego planu szkolnictwa zawodowego na Pomorzu — plan odbudowy gospodarczej przewiduje rozbudowę szkolnictwa zawodowego. Nadto przewiduje się rozwój kursów zawodowych celem zwiększenia dopływu pracowników przygotowanych do życia gospodarczego. W rozbudowie szkolnictwa zawodowego należy po-

4. Grupy włókienniczej.
5. Grupy skórzanej.
6. Grupy usługowej, papierniczej i poligraficznej.
7. Grupy spożywczej — piekarzy, cukierników, piernikarzy —
8. Grupy spożywczej — rzeźników i wędliniarzy.

O godzinie 13-tej plenum zjazdu uchwaliło opracowane przez komisje rezolucje, które osobno podamy w następnym numerze.

W ramach obchodu jubileuszowego zorganizowana została jeszcze wystawa rzemiosła Śląsko-Dąbrowskiego, która trwa przez cały miesiąc czerwca.

Wystawa obejmuje 7 grup branżowych. Zarówno eksponaty jak i dekoracje stoisk wykonał sami rzemieślnicy. Na pierwszym miejscu umieszczona została grupa rzemiosł spożywczych. Dalej odzież od nieodzownych części zasadniczych jak również futra. W grupie rzemiosł skórzanych pokazano wyroby od prostego obuwia roboczego aż do eleganckich pantofelek. Również w tej grupie spotykano walizy, nesesery, torebki i wiele innych wyrobów ze skóry oraz uprzęży. Reprezentowana była też grupa rzemiosł budowlanych, mineralnych i drzewnych. Przede wszystkim uderzyły w oczy piękne i luksusowe meble jak i przedmioty codziennego użytku, które — o ile są wyściełane — przechodzą dodatkowo przez ręce tapicerów, zjednoczonych w grupie włókienniczej. Malarze i lakiernicy na zbiorowym stoisku demonstrują co należy do ich zakresu działania. Dobrodziejstwa efektywności gazu i wody przez odpowiednie ich zainstalowanie były podziwu godne. Grupę metalową reprezentują ślusarze i kowale. W tej samej grupie też pokazano cuda zegarmistrzowskie oraz wyroby złotnicze i optyczne.

Wreszcie grupa usługowa jak fryzjerstwo wszelkich stopni, introligatorstwo i fotografowanie zdobyciami najnowszej techniki zamknęła całość wystawy.

W o

łożyć nacisk na kształcenie dla potrzeb przemysłu, rzemiosła, odbudowy komunikacji. W następnych referatach dyskusyjnych jak: „Współczesna rzeczywistość społeczno-gospodarcza a szkolnictwo zawodowe, zagadnienia pracy wychowawczej i dydaktycznej, administracja Publicznych Średnich Szkół Zawodowych, kształcenie zawodowe dziewcząt, programy nauczania i ich realizacja, wychowanie spółdzielcze młodzieży rzemieślniczej” — wszechstronnie omawiano i dyskutowano nad powyższymi zagadnieniami. Doceniając współpracę szkoły z organizacjami ideowo-wychowawczymi wygłoszono referaty przez delegatów poszczególnych organizacji jak harcerstwo, O.M. T.U.R., Z.W.M., — w których podkreślono opiekę szkoły nad młodzieżą w organizacjach, ujmując je w ramy organizacyjne w kierunku wychowania w duchu demokratycznym.

W konferencji trzydniowej wzięło udział przeszło 70-ciu dyrektorów i kierowników szkół, biorąc żywy udział w dyskusji, z której wynieśli poważny zasób wiadomości w realizowaniu programów w nowej Publ. Średniej Szkole Zawodowej.

IV. Sprawozdanie z obrad Prezydium
Ogólnopolskiego Komitetu Rzemiosła
Rzeźnicko-Wędliniarskiego.

W dniach 26 i 27 marca br. obradowa-
ło w Warszawie w lokalu Cechu Rzeźni-
ków i Wędliniarzy m. st. Warszawy przy
ul. Pańskiej 75 Prezydium Ogólnopolskie-
go Komitetu Rzemiosła Rzeźnicko-Wędli-
niarskiego. Porządek obrad podaliśmy
w numerze 3-im naszego Biuletynu z dnia
23 marca 1947 roku pod pozycją II. W wy-
niku obrad nad poszczególnymi jego punk-
tami powzięło Prezydium następujące u-
chwały:

Sprawozdanie Prezesa i Skarbnika
przyjęto do wiadomości.

Projekt regulaminu wewnętrznego
Ogólnopolskiego Komitetu Rzemiosła
Rzeźnicko-Wędliniarskiego przyjęto z po-
prawkami i uchwalono przekazać pełnemu
składowi Komitetu do zatwierdzenia.

Preliminarz budżetowy Ogólnopolskie-
go Komitetu Rzemiosła Rzeźnicko-Wędli-
niarskiego uchwalono przedstawić z odpo-
wiednimi poprawkami do zatwierdzenia
przez pełny skład Komitetu.

Wysunięto kandydatury na przewodni-
czącej sekcji Ogólnopolskiego Komite-
tu Rzemiosła Rzeźnicko-Wędliniarskiego.
Zatwierdzenie tych kandydatur postano-
wiono przekazać zgodnie z regulaminem
pełnemu składowi Komitetu.

Wysłuchano referatu naczelnika Wy-
działu Ubezpieczeń Zwierząt Powszechno-
go Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych,
Bogdana Jędrzejewskiego, który zapowie-
dział złożenie Ogólnopolskiemu Komite-
towi oferty z wyszczególnieniem warunków
ubezpieczenia zwierząt rzeźnych od ryzy-
ka przedubojowego i poubojowego w za-
kresie ogólnopolskim. Oferta wpłynęła
w dniu 8 kwietnia br.

Powołano tymczasowy Komitet Redak-
cyjny Biuletynu: w składzie: 1. Franciszek
Szczepański, 2. Kazimierz Syller,
3. Karol Sielski, Tadeusz Pizik, 5. Ignacy
Kurowski, 6. Władysław Krakowski.

Uchwalono statut wzorowy dla woje-
wódzkich związków Cechów Rzeźnicko-
Wędliniarskich, który postanowiono prze-
słać zarządom poszczególnych związków
wojewódzkich do wykorzystania przy u-
chwalaniu ich statutow.

Pełny skład Komitetu uchwalono zwo-
łać w miesiącu maju br. Wykonanie
uchwał zlecono właściwym członkom Ko-
mitetu.

Dokładne omówienie spraw, przekaza-
nych pełnemu składowi Komitetu nastąpi
po rozpatrzeniu ich przez Komitet.

V. Jednolity tekst dekretów o podatku
dochodowym i od uposażeń.

W związku z nowelizacją dekretu o po-
datku dochodowym, zwracamy uwagę zain-
teresowanym, iż jednolity tekst znoweliz-
owanego dekretu o podatku dochodowym
ukazał się w 26 numerze Dziennika Ustaw
z dnia 18 marca br. pod poz. 99.

W numerze 30 Dziennika Ustaw z dnia
29 marca br. pod poz. 129 ogłoszony został
jednolity tekst dekretu z dnia 18 sierpnia
1945 r. o podatku od uposażeń, uwzględnia-
jący nową skalę tego podatku i inne zmia-
ny, wprowadzone w dekrecie.

Z uwagi na konieczność stałego stoso-
wania obu tych dekretów w wielu warszta-
tach i sklepach naszego rzemiosła i dogo-
dność korzystania z jednolitego jego tek-
stu, zwracamy na nie uwagę naszych czy-
telników.

VI. Sprawa obrotu i gospodarowania
ubocznymi produktami poubojowymi.

Dekretem z dnia 23 stycznia 1947 roku.
ogłoszonym w Nr. 27 Dziennika Ustaw z
dnia 22 marca 1947 roku pod poz. 105,
unormowany został obrót odpadkami użyt-
kowymi.

Stosownie do art. I-go tego dekretu
przez odpadki użytkowe należy rozumieć
między innymi (ust. 3-ci) „uboczne pro-
dukty poubojowe, których wyodrębnienie
i przeróbka podyktowane są względami
racjonalnego wykorzystania”.

Uprawnienie do normowania odpadka-
mi poubojowymi przekazane zostało Mini-
strowi Apropowizacji i Handlu w porozu-
mieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform
Rolnych.

Na podstawie powołanego dekretu Ra-
da Ministrów wydała rozporządzenie
z 30 stycznia 1947 r. ogłoszone w tymże
27 numerze Dziennika Ustaw pod poz. 108,
którego § 1 ustala pojęcie odpadków po-
ubojowych.

W znaczeniu tego rozporządzenia od-
padkami poubojowymi są:

1. pochodzące ze zwierząt poddanych
urzędowemu zbadaniu, z których mięso
uznane zostało za zdatne do spożycia na-
stępujące ich części: a) gruczoły wewnętr-
znego wydzielania i inne organy, a mianowicie:
trzustka, jajniki, jądra, tarczyca,
nadnercza, mlecz pacierzowy, przytar-
czyszki, szyszynka, gruczoły łzowe, łożysko,
woreczki żółciowe, ścięgna, żółć, kamienie
żółciowe, gruczoły krokowe, b) przelyki,
żołądki wieprz., żołądki cielęce, jelita,
pęcherze, 2. tłuszcze techniczne, a mianowicie:
Łój otokowy bydłęcy, a nadto
inne tłuszcze zwierzęce nie nadające się
do spożycia, a pochodzące z rzeźni i fabryk
przetworów mięsnych, 3. kości odpadko-
we, racice, rogi, kopyta, części nóg bydłę-
cych ze stawem skokowym i odpadki
skór, 4. szczecina, włos koński, kiście
ogonowe, uszy bydłce i końskie, 5. krew
techniczna.

Właściciele zwierząt, poddanych ubo-
jowi, obowiązani są wymienione produkty
zabezpieczyć i odstąpić po cenie urzęd-
owej osobie prawnej, wyznaczonej rozpo-
rządzeniem Ministra Apropowizacji i Handlu
w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa
i Reform Rolnych, z dnia 5 lutego br.,
którym jest Towarzystwo Przemysłowo-
Handlowe „Bacutil”, Sp. z o. o.

VII. Zalecenia Prezesa Ogólnopolskiego
Komitetu Rzemiosła Rzeźnicko-Wędł.

z dnia 21 kwietnia 1947 roku Nr 2 w przed-
miocie prowadzenia rejestrów cechów
przez Wojewódzkie Związki Cechów Rzeź-
nicko-Wędliniarskich.

Powstające we wszystkich wojewódz-
twach Związki Wojew. Cechów naszego
rzemiosła są organizacjami, jednoczącymi
w sobie Cechy. Cechy Rzeźnicko-Wędli-
niarskie danego woj. są członkami tych
związków.

Podobnie jak stowarzyszenie każde
prowadzić musi dokładny rejestr swoich
członków, w którym wykazuje ich imiona,
nazwiska, adresy, zawód i inne dane za-
leżnie od przedmiotu działalności stowa-
rzenia, niezbędnym jest również, żeby
Związki Wojew. Cechów Rzeźnicko-Wędli-
niarskich prowadziły dokładne rejestry
swoich członków, którymi są cechy rzeź-
nicko-wędliniarskie. Prowadzenie tych re-
jestrów jest więc nieodzownym warun-
kiem działalności wojewódzkich związków

cechów, a ponadto jest niezbędne ze wzglę-
du na statystykę, współpracę z władzami
państwowymi, na potrzeby życia gospo-
darczego, społecznego i z wielu innych
przyczyn.

Z tych przeto powodów zaleca się za-
rządom wszystkich Wojew. Związków Ce-
chów Rzeźnicko-Wędliniarskich, aby nie-
zwłocznie rozesłały do Zarządów wszyst-
kich zrzeszonych w nich Cechów pisma
okólne według załączonego wzoru, który-
mi zalecą dostarczenie sobie danych, dot-
yczących poszczególnych cechów, według
odpowiedniego kwestionariusza, który na-
leży załączyć w trzech egzemplarzach do
pisma okólnego kwestionariuszy.

Jeden egzemplarz winny zarządy ce-
chów pozostawić u siebie, zaś dwa pozos-
tałe przesać Związkowi wojewódzkiemu,
który z kolei zatrzyma sobie jeden egzem-
plarz kwestionariusza, a drugi prześle nie-
zwłocznie Ogólnopolskiemu Komitetowi
Rzemiosła Rzeźnicko - Wędliniarskiego.
Termin nadesłania kwestionariuszy wy-
pełnionych przez cechy należy oznaczyć
na dzień 15. VI. br. Do zalecenia niniejsze-
go dołącza się wzór pisma okólnego do
cechów i wzór kwestionariusza. (b. m.)

Ważne dla zakładów
tkacko - dziewiarskich

W dążeniu do unormowania zaopa-
trzenia rzemiosła tkacko-dziewiarskie-
go w dostateczne ilości przędy do
produkcji, Centralny Zarząd Przemys-
łu Włókienniczego przystąpił do o-
pracowania planu zaopatrzenia rze-
miosła w powyższy surowiec, wsta-
wiając odpowiednie ilości do państ-
wowego rozdzielnika materiałowego,
w porozumieniu z Centralnym Urzę-
dem Planowania.

Celem zapewnienia racjonalnej dy-
strybucji, Centralny Zarząd Przemys-
łu Włókienniczego — Wydział Dro-
bnej Wytwórczości zawarł odpowiednią
umowę z Rzemieślniczą Centralą Zaop-
atrzenia i Zbytu, występującą w cha-
rakterze placówki handlowej całego
rzemiosła oraz ze Związkiem Izb Rze-
mieślniczych, reprezentującym Samo-
rząd Gospodarczy Rzemiosła.

Podpisana umowa przewiduje w
pierwszym etapie zaopatrzenie wszyst-
kich zakładów tkacko-dziewiarskich
na terenie całego Państwa w surowiec
potrzebny do produkcji na jedną zmia-
nę. Dalsze rozszerzenie zaopatrzenia
następować będzie stopniowo w miarę
wzrostu produkcji przemysłu państ-
wowego.

Już obecnie zwolniona została do
dyspozycji Rzemieślniczej Centrali za-
liczka na II kwartał 1947 r., która zo-
stanie w najbliższym czasie rozpo-
wadzona na teren całej Polski według
rozdzielników, opracowanych przez
Samorząd Gospodarczy Rzemiosła. Na-
leży spodziewać się ponadto urucho-
mienia dalszych ilości na II kwartał
r.b., natomiast w III kwartale 1947 r.
przewiduje się już całkowite unormo-
wanie zaopatrywania warsztatów w
przedzę zgodnie z podpisaną umową.

Doceniając w pełni intencje Cen-
tralnego Zarządu Przemysłu Włókien-
niczego w przedmiocie zaopatrzenia
rzemiosła w niezbędny surowiec, Rze-
mieślnicza Centrala Zaopatrzenia i
Zbytu oraz Samorząd Gospodarczy
Rzemiosła dołoży ze swej strony wszel-
kich starań, aby rozdział uzyskanych
kontyngentów przeprowadzony był
racjonalnie i aby uzyskanie przez rze-
miosło surowca po cenie urzędowej
znalazło swój wyraz w stabilizacji cen
produkowanych wyrobów gotowych.

Kalkulacja prac fotograficznych

Kalkulacja na wykonanie 6 zdjęć dowodowych

a) Materiał:	
1 Kłisza	9,— zł
6 kart papieru po 3 zł	18,— zł
wywoływ. i utrwalacz	40,— zł = 67,— zł
(koszt własny wg rach. zakupu)	
b) Straty w materiale:	
10% od kwoty =	6,70 zł
c) Robocizna:	
mistrz na godz. 90,— zł = 20 min. 30,— zł	
czeladnik na godz. 30,— zł	
wywołanie	30 min.
retusz	30 min.
kopiowanie	40 min.
wykończenie	30 min.
ekspedycja	20 min.
	150 min. — 75,— zł — 105,— zł
d) Koszty ogólne (generalia	
100% od robocizny	105,— zł

koszt własny	283,70 zł
zysk 20%	56,40 zł
sprzedaż	340,10 zł

Kalkulacja na wykonanie 6 zdjęć pocztówkowych.

a) Materiał:	
1 kłisza	85,— zł
6 szt. papieru poczt.	63,— zł
Chemikalia	150,— zł = 298,— zł
b) Strata w materiale:	
(Koszt własny wg rachunku zakupu)	
20%	298,— zł = 59,60 zł
c) Robocizna:	
mistrz na godz. 90,— zł 30 min.	
	45,— zł

wywołanie	30 min.	
retusz	90 min.	
kopiowanie	30 min.	
wykończenie	20 min.	
ekspedycja	20 min.	
	190 min.	216,— zł
d) Koszty ogólne (generalia)		
100% od robocizny		216,— zł

koszt własny	789,60 zł
zysk 20%	157,92 zł

sprzedaż	947,52 zł
okrągło	950,— zł

Uwaga: Ceny nie mogą być w każdym zakładzie jednolite, bo każdy zakład nie ma tych samych kosztów ogólnych. Powyższa kalkulacja dotyczy za fotografię zwykłą, za pracę artystyczną należy cenę o 50% podwyższyć.

Również robocizna nie jest ta sama. Materiał należy obliczyć wg ceny zakupu, a w razie kontroli należy udowodnić rachunkiem zakupu. W kalkulacji należy także uwzględnić wkład ucznia w dane dzieło. Niniejsza kalkulacja jest tylko przykładowa i nie wiążąca. W kosztach ogólnych mieszczą się nast. wydatki: światło, dzierżawa lokalu, świadek, socjalne i dopłaty za pracowników, podatek obrotowy, amortyzacja urządzenia itp. wydatki objęte księgowością poza materiałem, robocizną, urządzeniem, rachunkami prywatnymi itd. W celu ustalenia rzeczywistego stosunku kosztów ogólnych do robocizny należy przyjąć pewien dłuższy okres czasu (rok) dzieląc koszty handlowe: robocizna = % kosztów ogólnych do robocizny.

U. P. P. O. K. Żadnych ulg natomiast nie należy przyznawać podatnikom, którzy nie uiszcili daniny narodowej według ustalonych norm.

Podatnicy, ubiegający się o ulgę z art. 28 dekretu o podatku dochodowym, powinni udowodnić fakt dokonania inwestycji, wymienionych w punkcie 1. i 2. niniejszego zarządzenia odpowiednim zaświadczeniem władzy przemysłowej I instancji, wydanym na wniosek podatnika a potwierdzonym przez Izbę Przemysłowo-Handlową.

Zjazd delegatów Sekcji Okręgowej Szkolnictwa Zawodowego Z. N. P. w Toruniu

Dnia 8 czerwca br. o godz. 9 w gmachu Zarządu Miejskiego w Toruniu odbył się okręgowy zjazd delegatów sekcji szkolnictwa Zawodowego Okręgu Pomorskiego.

Referat ideologiczny wygłosił prezes zarządu Okręgu Rychcik. Sprawy organizacyjne i obecną sytuację nauczyciela omówił delegat Zarządu Głównego Dusza. Po odczytaniu protokołu sprawozdanie z działalności Sekcji przedstawił Durek Józef. Po dyskusji przystąpiono do wyboru nowego zarządu Okręgowej Sekcji Szkół Zawodowych, którego skład jest następujący:

Prezes — inż. Laskowski Maksymilian,
Z-ca prezesa — Salnicka Irena.
Sekretarz — Bederski Arkadiusz,
Z-ca sekretarza — Stanisławska Helena.
Skarbnik — Suwała Kazimierz.
Z-ca skarbnika — Błażkiewicz Alfons.
Wszyscy z Torunia.

Poza tym w skład zarządu weszli: Brodecki Stanisław, Dębowski Klemens, Durek Józef, inż. Laskowska Irena, inż. Makowski Jan, wizytator Wojciechowski Roman.

W zarządzie reprezentowane są wszystkie typy szkół zawodowych.

Sprostowanie.

W numerze 22 z dnia 15 czerwca br. „Rzemieślnika Pomorskiego“ zakradł się błąd drukarski w tytule artykułu „Pomorska Spółdzielnia Cechowa“.

Zamiast „Pomorska Spółdzielnia Cechowa“, winno być „Pomoenicza Spółdzielnia Cechowa“. Za takie zniekształcenie artykułu autora bardzo przepraszamy.

W numerze 21 „Rzemieślnika Pomorskiego“ z dn. 8 bm. na stronie piątej w informacjach pod tyt. Potrącenia itd. w ostatnim ustępie — zamiast 5.000,— zł ma być 10.000 zł.

Redakcja.

Przydziały surowców

z Rzemieśln. Centrali Zaopatrzenia i Zbytu

Na składzie:

Dla szczerkaczy: słoma ryżowa.

Dla tapicerów: plusze (meblowe i dekoracyjne), leżakowe, sznury dekoracyjne, taśmy, szpagaty oraz płótna fasonowe.

Dla fotografów: papiery fotograficzne oraz kłisze.

Rzemieślnicza Centrala Zaopatrzenia i Zbytu podaje do wiadomości, iż w ostatnie 3 dni każdego miesiąca wstrzymuje się rozprawienie towarów z powodu ustalenia remanentu.

Każdy Cech będzie z osobna wiadomiony przez Rzemieślniczą Centralę Zaopatrzenia i Zbytu o terminie odbioru przydzielonych towarów.

Ulgi dla inwestycji prywatnych w podatku dochod. z działu III. dekretu o podatku dochodowym

Ministerstwo Skarbu wydało do Izb Skarbowych i Urzędów Rewizyjnych Okólnik Nr 86 z dnia 23 kwietnia 1947 roku następującej treści:

Uwzględniając postulaty organizacyj gospodarczych, Ministerstwo Skarbu poleca przy stosowaniu przepisów działu III dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2 poz. 14) stosować na rok podatkowy (kalendarzowy) 1946 następujące zasady i tryb postępowania. Przepisy art. 29 dekretu o podatku dochodowym stanowią, że podatek według przepisów działu III nie zostanie pobrany, a pobrany zwrócony, jeżeli podatnik przedstawi władzy skarbowej zaświadczenie właściwej władzy przemysłowej, że w roku podatkowym wykonał zalecenia, wynikające z planu gospodarczego Państwa w szczególności zaś, że dokonał inwestycji, zgodnych z planem gospodarczym Państwa.

Ponieważ stosowanie postanowień art. 29 powołanego dekretu w stosunku do podatników, którzy faktycznie w r. 1946 dokonali inwestycji, byłoby niemożliwe a to z uwagi na brak w 1946 r. szczegółowego planu inwestycyjnego Państwa w odniesieniu do sektora prywatnego i w związku z tym niemożności przedłożenia przez podatników odpowiednich zaświadczeń władzy przemysłowej, Ministerstwo Skarbu poleca w drodze wyjątku przyzna-

wać podatnikom, podlegającym opodatkowaniu według przepisów działu III dekretu o podatku dochodowym, następujące ulgi za rok podatkowy (kalendarzowy) 1946.

1. Całkowite zwolnienie od podatku dochodowego według działu III tych podatników którzy wykupili P.P.O.K. i uiszcili daninę narodową, na zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych według ustalonych norm oraz dokonali inwestycji przynajmniej w jednej z poniższych grup:

- odbudowa lokalu użytkowego
- odbudowa urządzeń przemysłowych lub handlowych przedsiębiorstwa,
- odbudowa magazynów i składów
- zakup środków transportowych,
- zakup urządzeń wewnętrznych przedsiębiorstwa.

Do podatników, którzy złożyli przedsięwzięcia w drugim półroczu 1946 r. warunek wykupienia P. P. O. K. nie ma zastosowania.

Całkowite zwolnienie od podatku dochodowego według działu III przysługuje podatnikom, o których wyżej mowa, bez względu na wysokość kwoty zainwestowanej.

2. Wyłączenie z dochodu, podlegającego obowiązkowi podatkowemu według działu III sum, wydatkowanych w 1946 r. na inwestycje, wymienione w punkcie 1. lit. a—d, a osiągniętego przez podatników, którzy nie wykupi-

ŻELAZO

Spśród wszystkich metali, używanych w technice, żelazo zajmuje pierwsze miejsce. Występuje one w przyrodzie w postaci czystej bardzo rzadko i to tylko w meteorytach, czyli odpryskach ciał niebieskich. Symbolem chemicznym żelaza jest Fe od wyrazu łacińskiego ferrum, to jest żelazo. Jest to metal barwy szarobiałej z niebieskawym odcieniem. Chemicznie czyste żelazo posiada ciężar właściwy 7,86, to znaczy, że ta sama objętość żelaza w stosunku do tej samej ilości wody waży 7,86 więcej od wody. Ciało, którego ciężar właściwy wynosi mniej niż 1,0, pływa na wodzie, a nie tonie. Temperatura topliwości wynosi 1528°C. Wytrzymałość jego na rozciąganie dochodzi do 28 kg/mm², a wydłużenie do 60%, jest więc bardzo plastyczne i posiada zdolność do zgrzewania się, czyli można dwa kawałki, rozgrzane do jasnej czerwoności, za pomocą uderzenia młotkiem spawać, czyli połączyć w jedną całość.

Żelazo chemicznie czyste jest zbyt miękkie i posiada mniejszą wytrzymałość, niż żelazo techniczne, zawierające odpowiednie domieszki. Dlatego nie ma ono żadnego zastosowania w przemyśle i technice.

Jak wiadomo, przemysł ma na celu wytwarzanie dóbr użytkowych i zajmuje się przerabianiem surowych dóbr na użytkowe. Może to być przemysł górniczy, hutniczy, fabryczny, rękodzielniczy, przemysł wielki i przemysł drobny. Przemysł używa do przerobki dóbr różnych sposobów, które określamy mianem techniki. Technika więc, to zbiór sposobów dotyczących czynności i pracy w dziedzinie przemysłu i rzemiosł, to biegłość w wykonaniu tych czynności i wprawa. Technologia zaś, to jest nauka, zajmująca się sposobami przetwarzania surowych materiałów w przemyśle i rękodzielnictwie, to nauka o przyrządach, maszynach i urządzeniach, zastosowanych do przemysłu prowadzona jako przedmiot wykładowy w naszych średnich szkołach zawodowych i w wyższych uczelniach. Istnieją instytuty i wydziały technologiczne.

Dopiero domieszka węgla w odpowiednim procencie czyni żelazo użytecznym. Węgiel zwiększa twardość i wytrzymałość żelaza i obniża jego temperaturę topliwości. Techniczne gatunki żelaza otrzymujemy z rud żelaznych.

Rudy żelazne.

Najczęściej spotykanymi rudami są następujące:

1. Tlenek żelaza (Fe₂O₃), zwany magnetytem lub żelaziakiem. Ma on barwę szaro-stalową z metalicznym połyskiem. Jest to najbogatsza ruda i zawiera najczęściej 60 do około 70% czystego żelaza. Ilość procentową żelaza w żelaziaku magnetycznym, a także w innych rudach można obliczyć na podstawie ciężaru atomowego z podanego wzoru chemicznego. Jest to ciężar pewnego pierwiastka w stosunku do pierwiastka wodoru. Znając ciężar atomowy Fe = 55,85, mnożąc tę liczbę przez 3 (żelaziak magnetytowy zawiera 3 atomy Fe), otrzymamy dla żelaza liczbę 167,55. Ciężar atomowy tlenu wynosi 16, a dla 4 atomów = 64, co uczyni razem 231,55. Obliczamy teraz procentową wagę żelaza w żelaziaku magnetycznym podług następującego zestawienia: Liczbie 231,55 rudziaku magnet. odpowiada liczba 167,55 pierwiastka żelaznego, liczbie 100

rudziaku magnet. odpowiada liczba ? pierwiastka żelaznego. Na kresce ułamkowej:

$$\frac{167,55 \cdot 100}{231,55} = 72\%$$

Otrzymujemy liczbę 72% jako najwyższy procent zawartości żelaza w żelaziaku magnetycznym.

Występują one w Stanach Zjedn. A. P., Rosji, Szwecji, Francji, Hiszpanii i Niemczech. Dobrą opinię o swojej szwedzkiej stali zawdzięczają Szwedzi właśnie tym czystym od fosforu i siarki bogatym magnetytom. Małe zasoby rudy żelaznej magnetytowej znajdują się u nas w rejonie Krzyżatki, w południowej części Dolnego Śląska.

2. Tlenek żelaza (Fe₂O₃), zwany hematytem lub żelaziakiem czerwonym. Ma kolor czerwony lub ciemnoszary. Jest to równie ruda bogata, gdyż zawiera 40 do ok. 60% żelaza. Pokłady tej rudy znajdują się w Rosji południowej (kopalnie koło Krzywego Rogu), w Hiszpanii, Angli, Stanach Zjednoczonych A. P. i w niektórych miejscowościach Afryki półn. (Maroko). Nieliczne ilości występują w Polsce w Tatrach, w okolicach Olkusza i Kluczborka.

3. Wodorotlenek żelazowy (2Fe₂O₃ · 3H₂O), zwany limonitem lub żelaziakiem brunatnym. Kolor ma brunatno-żółty do czarnego. Należy do rud uboższych o zawartości 28 do ok. 35% żelaza, ale za to do najczęściej spotykanych. Bogatsze pokłady znajdują się we Francji (Lotaryngia) i w Luksemburgu oraz na Uralu w Rosji. Występuje często jako pokład dna jezior i łąk i nosi wtedy nazwę rud bagiennych. Zawiera prawie zawsze fosfor. W tej postaci jest szeroko spotykany w Szwecji i Finlandii. W Polsce występuje limonit na Śląsku w okolicach Tarnowskich Gór, w powiecie będzińskim, zawierciańskim i olkuskim. Jako ruda darniowa występuje w okolicach Poznania i Kalisza.

4. Węgiel żelaza (FeCO₃), zwany syderitem lub żelaziakiem szpatowym. Kolor ma żółtawo-szary lub żółtawo-brunatny z połyskiem. Często jest zmieszany z gliną, zwany wtedy syderitem ilastym czyli sferosyderitem, o formie bulwiastej i budowie ziemistej, jak np. w okolicach rzeki Kamienniej. Zawartość żelaza wynosi od 30 do ok. 40%. Pokłady syderytu znajdują się w Anglii, Syrii (Mała Azja), Niemczech

(Westfalia nad Renem) i Rosji (zwłaszcza na Uralu). W Styrii (Eisenerz) i w Niemczech (Siegerland) znajdują się złoża krystaliczne tej rudy. W Anglii mają odmianną syderytu — żelaziak węglisty z zawartością węgla do 25%, co czyni prażenie bardzo tanim (bez paliwa — Cleveland). — Piryty FeS₂. Siarka oddziela się trudno od żelaza więc bezpośrednio piryty się nie stosują jako ruda, lecz tylko jako uboczny produkt po prażeniu przy wyrobie kwasu siarkowego, przy czym złoty-żółty piryty przechodzi w purpurowe resztki Fe₂O₃.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Z wydawnictw

„ZASADY KALKULACJI”

w teorii i zastosowaniu praktycznym.

Wydawnictwo niniejsze zostało zatwierdzone przez Ministerstwo Oświaty pismem nr III UP-525/47 z dnia 14 lutego 1947 r. jako książka pomocnicza dla nauczycieli i uczniów oraz do bibliotek szkół zawodowych.

Jest to podręcznik, zawierający zadania rachunkowe dla III-go stopnia Publicznych Średnich Szkół Zawodowych. Na zasady kalkulacji przeznaczona jest 25 godzin, resztę czasu na zadania stosowane, zaczerpnięte z życia praktycznego poszczególnych zawodów rzemieślniczych.

Tematy lekcyjne są ułożone systematycznie, tworząc jedną logicznie zbudowaną całość.

Na niezadrukowanych stronicach uczniowie wykonują działania rachunkowe, przenosząc rezultaty do przeznaczonych do tego celu kolumn strony lewej, co ułatwia nauczycielowi przegląd i kontrolę prac uczniowskich.

Przy niektórych zadaniach znajdują się pytania, na które uczniowie odpowiadają pisemnie. Pytania te mają pobudzić do myślenia, zwłaszcza tych uczniów, którzy w krótszym czasie zdołają rozwiązać działania zasadnicze.

Zadania, dotyczące zasad kalkulacji, rozwiązują wszyscy uczniowie bez względu na zawód, gdyż chodzi tu nie tylko o zapoznanie się z treścią kalkulacji, lecz przede wszystkim o wyrobienie sprawności rachunkowej.

Drobne różnice, jakie zachodzą w kalkulacji poszczególnych zawodów, uwzględnia się przy przerabianiu zadań stosowanych. W tej części podręcznika zadrukowane są wszystkie stronicy, a papier do działań pisemnych mieści się przy końcu podręcznika.

Kącik pań domu

Z pewnością niejedną żonę mistrza, często zatrudnioną w warsztacie męża i przez to niejednokrotnie nie mającą czasu na dopatrzenie kuchni, zainteresuje poniżej przytoczone sprawozdanie. Użycie „dogotowywacza” pozwoli mistrzyni zająć się innymi sprawami bez lęku o to, że obiad się „przypali”. W dniu 29 bm. w Szkołach Gospodarczych w Bydgoszczy odbył się staraniem Sekcji Szkół Zawodowych Z. N. P. dla członkiń Sekcji pokaz urządzeń ułatwiających prace w gospodarstwie domowym, przeprowadzony przez nauczycielkę szkół, ob. Irenę Wierzbicką.

Na pierwszy plan wysunięto użycie dogotowywacza, przyrządu umożliwiającego gotowanie przy minimalnym zużyciu środków opałowych. Wystarczy bowiem potrzymać potrawę na o-

gniu przez 10 minut od chwili jej zagotowania, po czym w dogotowywaczu „dochodzi”, już sama, a gospodyni może spokojnie wyjść z domu. Prelegentka zademonstrowała 3 typy dogotowywaczy, używane w szkole: od skrzynki drewnianej z materacykami z kapoku do kartonu Unrra wysłanego poduszeczkami z gazet i wiórków. Do jednego z tych przyrządów na 4 godz. przed pokazem wstawiono komisyjnie obiad na 5 osób: zupę fasolową i gulasz. Podczas pokazu odpieczerowano dogotowywacz, obecni otrzymali próbki obiadu, stwierdzając że i fasola i mięso są miękkie i smaczne. Pokaz organizacji całości pracy przy gotowaniu obiadu łącznie z nakryciem do stołu uzupełnił program przeprowadzony w sposób ściśle życiowy na terenie szkolnej kuchni.

Z obrad piekarzy pomorskich

W niedzielę, dnia 15 czerwca br. o godz. 10-tej w sali Resursy Kupieckiej odbył się Zjazd Delegatów Związku Cechów Piekarskich na woj. pomorskie.

Otwarcia zjazdu dokonał prezes Związku p. Siuda, witając przybyłych delegatów oraz licznych gości w osobach pp. prezesa Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy Kuczmy, dyr. Izby Wernio, prezesa Ogólnopolskiego Związku Piekarskiego Banaszkiewicza, przedstawiciela Zw. Cechów Szczecina Nijkowskiego, posła Wilandta, prezesa Zw. Cechów w Bydgoszczy Godka i przedstawicieli prasy. Zaznaczył on, iż jest to pierwszy tego rodzaju Zjazd powojenny na Pomorzu, który ma na celu radzenia nad rozwojem piekarstwa na Pomorzu.

Na przewodniczącego Zjazdu powołano prezesa Związku p. Siudę.

Sydyk Związku Cechów na Pomorzu p. Koziński, przedstawił w swym sprawozdaniu wszelkie poczynione obrony jakie podejmował Zw. Cechów Piekarskich, odczytał dalej wysłane memoriały do władz centralnych. Wygłaszając dalej sprawozdanie ze Zjazdu Delegatów Wojewódzkich Związków Cechów Piekarskich w Otwocku.

W referacie wygłoszonym przez dyrektora Wernio dowiadujemy się o znaczeniu piekarstwa w dzisiejszym życiu gospodarczym państwa. Piekarze pomorscy winni starać się o podniesienie poziomu zawodowego oraz starać się podwyższenie ilości wykwalifikowanych rzemieślników w swoim zawodzie. Walka ze spekulacją powinna iść odgórnie a czynniki podrzędne nie powinny stawiać oporu, lecz lojalnie ustosunkować się do rozporządzeń i ustaw. Rzemiosło zwalcza zarówno spekulację jak i lichwę i gotowe jest współpracować z odpowiednimi czynnikami w kierunku ustalenia takich cen, które umożliwią światu pracy nabycie potrzebnego towaru a samodzielnym rzemieślnikom dać godziwy zarobek. Na koniec odczytał rezolucję rzemiosła z odbytego Zjazdu Rzemiosła w Katowicach.

Posel Wilandt zobrazował w szczegółowy sposób sprawę sektora prywatnego z forum obrad sejmowych. Wszelkie bolączki i memoriały prosi kierować na jego ręce, by mógł je odpowiednio przedstawić w klubie poselskim.

Prezes Ogólnopolskiego Związku Piekarskiego p. Banaszkiewicz, wyłuszczył szereg spraw dotyczących zawodu piekarskiego z całego kraju. Twierdzi on, iż rzemiosło jako klasa pracująca nie dozna żadnych krzywd ze strony rządu. Dowodem tego jest, iż państwo wzięło w swą kontrolę rozprawienie surowca, kładąc kres nieuczciwemu handlowi mąki.

Rzemiosło pragnie mieć wolność pracy twórczej tak dla państwa jak i dla swych warsztatów. W komisjach walki ze spekulacją i nadużyciami powinni zasiadać przedstawiciele rzemiosła, by mogli wziąć udział w rozstrzygnięciu spraw spornych jako fachowcy.

Ze sprawozdania prezesa Związku p. Siudy wynikało, iż praca Związku przyniosła bardzo dużo pozytywnych rezultatów. W Pomorskim Związku Piekarskim są do chwili obecnej zrzeszone 622 warsztaty.

W celu przeprowadzenia wyborów powołano prezesa Ogólnopolskiego Związku Banaszkiewicza jako marszałka.

Prezesem został wybrany p. Florian Nasiadek z Bydgoszczy, I wiceprezesem p. Piekarski z Bydgoszczy, II wiceprezesem p. Łężyk z Inowrocławia, skarbnikiem p. Dulin z Bydgoszczy, sekretarzem p. Jasiński z Bydgoszczy. Na lawników powołano po jednym z każdego cechu przynależącego do Zw.

Budżet na rok 1947/48 uchwalono w sumie 600.000 zł w dochodach i rozchodach.

W wolnych głosach poszczególni przedstawiciele składali swe życzenia, nowowybranemu zarządowi na nowej placówce Związku w Bydgoszczy życząc owocnej pracy tak dla zawodu piekarskiego jak i Państwa Polskiego.

Produkcja przemysłu skórzanego w I kwart. 1947 r.

Plan produkcji przemysłu skórzanego za I kwartał 1947 r. wg niedostatecznych jeszcze danych, został wykonany w 104,2 proc. przy czym na odcinku poszczególnych branż wykonanie przedstawia się jak następuje:

Przemysł garbarski wyprodukował w I kwartale rb. (w przeliczeniu na surowiec, w wadze solonej) 3.126,3 t. wobec planu 2.965,0 t. Plan więc został wykonany wg ilości w 106 proc., a wg wartości w 102,3 pr.

Przemysł obuwniczy osiągnął wykonanie planu wg wartości w wysokości 113,9 proc. wg ilości w 117,8 proc.

Na odcinku produkcji pasów, artykułów technicznych i różnych wyrobów skorzanich notujemy niewykonanie planu. Plan produkcji wg wartości wynosił 4.328,5 tys. zł, a został wykonany jedynie w wysokości 3.300 tys. zł, to jest w 76,2 proc. Wpłynęło na to nie otrzymanie z importu gotowych skór na produkcję pasów.

Plan produkcji futrzanej został wykonany wg wartości w 116 proc (plan 728 tys. zł, wykonanie 844,4 tys. zł).

Zbiórka skór surowych na rynku krajowym wyniosła 1.953 ton wobec planu 1.700 ton, czyli 114,8 proc. zaplanowanej ilości. Dostawy skór przemysłowi garbarskiemu wyniosły 3.369 ton wobec preliminowanej ilości 4.480 t., plan wykonano zatem tylko w 75 proc.

Globalna wartość produkcji w I kwartale 1947 r. wg cen przedwojennych wynosi powyżej 25 milionów zł.

Produkcja I kwartału pierwszego roku trzyletniego planu odbudowy gospodarczej osiągnęła 119 proc. w stosunku do produkcji za I kwartał 1946 roku.

Komisarz dla spraw gospodarki mięsnej.

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanowił powołać komisarza dla spraw organizacji gospodarki mięsnej.

Zadaniem komisarza będzie porządkowanie rynku mięsnego, przeprowadzanie systematycznej akcji organizacyjnej w zakresie gospodarki mięsnej, koordynacja działalności poszczególnych urzędów, instytucji i organizacji gospodarczych oraz wykonywanie nadzoru nad wykonaniem tych zadań.

Na komisarza przelano kompetencje komisji nadzoru rynku mięsnego, wprowadzone rozporządzeniem ministra Rolnictwa jeszcze w 1939 r.

Komisarz dla spraw organizacji gospodarki mięsnej działać będzie pod nadzorem ministra Przemysłu i Handlu. W poszczególnych województwach powołane będą delegatury, jako organy terenowe.

Minister Przemysłu i Handlu powoła przy komisarzy organ doradczy z przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw, CUP oraz rzeczoznawców.

2 tys. nowych spawaczy.

Państwowy Instytut Spawalniczy w Katowicach może się poszczycić bardzo poważnym dorobkiem. Instytut zorganizował dotychczas 29 kursów spawania acetylenowego, które ukończyło zgórą tysiąc słuchaczy, oraz 29 kursów spawania elektrycznego, które ukończyło około 700 absolwentów. Niezależnie od tego Instytut zorganizował kilka kursów elektrycznego spawania kotłów. Kursy dla spawaczy prowadzone są również przez placówki terenowe Instytutu w Krakowie, Łaziskach Górnych i Bydgoszczy.

NOWOŚCI GOSPODARCZE

Górnicy na Ziemiach Odzyskanych usprawniają produkcję.

W prowadzonej przez przemysł węglowy akcji „skrzynek pomysłów” żywy udział biorą również górnicy z kopalni na Ziemiach Odzyskanych. Dotychczas z tego terenu wpłynęło do CZIPW 65 pomysłów, z których 45 dotyczy dziedzin technicznej, reszta ulepszeń w dziedzinie ochrony i bezpieczeństwa pracy, oraz organizacji biurowości.

Na pierwszym miejscu pod względem ilości zgłoszonych projektów znajduje się Bytomskie Zjednoczenie PW, z kolei idą Zjednoczenia Zabrskie, Gliwickie i Dolnośląskie.

Usprawnienie produkcji pilników i gwintowników.

W Zjedn. Przemysłu Obrabiarkowego, a mianowicie w Grupie Narzędziowej rozpoczęto używać do hartowania pilników i gwintowników soli cyjanowych zastępujących wyrobu krajowego. W miejsce dotychczas używanego durferytu, o który dziś bardzo trudno, ponieważ jest to produkt niemiecki. Koszt jednego kg soli cyjanowej zastępujej wynosi około 5 zł. Usprawnienie to zapewnia miesięczną oszczędność 100—150 tys. zł, przy czym jakość hartowanych wyrobów stoi na wysokim poziomie.

Noże do łuszczarek drzewnych.

Bydgoska Fabryka Sklejek, podlegająca Min. Leśnictwa, należy do największych tego rodzaju fabryk w Polsce i Europie. W ostatnich miesiącach produkcja zakładów była ograniczona z powodu braku odpowiednich noży do łuszczarek drzewnych, które zamówione były w Szwecji, lecz nie zostały dostarczone.

Jakkolwiek noże takie nigdy w Polsce produkowane nie były, Huta „Baldon“ podjęła się — tytułem próby — wykonania noży. Próba dała doskonałe wyniki. W ub. miesiącu Fabryka Sklejek otrzymała pierwsze 5 noży, a dalsze 30 Huta wykonuje. Dzięki temu produkcja fabryki znacznie się wzmogła. Fabryka przystąpiła do produkcji sklejek wodoszczelnych, przeznaczonych do budowy kajaków i łodzi sportowych. W najbliższym czasie wyrabiać zacznie specjalną sklejkę do budowy szybowców i samolotów.

Uruchamiamy nową hutę szkła okiennego.

Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Budowlanych przewiduje uruchomienie wkrótce nowej huty szkłowej w Kuźnicach Zurawskich, należącej do Zjednoczenia Hut Szkła w Jeleniej Górze i odbudowanej po zniszczeniach wojennych i dewastacji, dokonanej przez okupanta.

Ogólna zaplanowana produkcja szkła okiennego na trzeci kwartał rb. wynosi 2 mil. m. kw.

Pełny skład zarządu miejskiego komitetu do walki z drożyzną w Bydgoszczy

W dniu 11. 6. br odbyło się w ratuszu pod przewodnictwem prezydenta miasta p. J. Twardzickiego, zebranie organizacyjne Obywatelskiego Komitetu do walki z lichwą i spekulacją z udziałem przedstawicieli rzemiosła, kupiectwa, partji politycznych, Związków Zawodowych organizacyj społecznych i inn.

W wyniku zebrania utworzono Komitet i wybrano jego zarząd, którego pełny skład jest następujący: pp. Maciejewski, Twardzicki, Baurki, Gozdziak, Stróżyński, Bielawski, Żywiłowski, Moszyński, Dryll, Matuszewski, Geppert, Werno, Belerski, Cwirko-Godycki, Wilczyński oraz przedst. Izby Przem.-Handlowej i Związku Rewi- adnotacje.

SZTANDARY

CECHOWE I ORGANIZACYJNE

wykonuje fachowo firma

Ornamenty

Roboty ręczne i maszynowe
Rzemiosło artystyczne
bielizniarstwo

Bydgoszcz, Aleje 1 Maja 11

SKRZYŃKA ZAPYTAŃ

Zapytanie:

Słyszę i czytam dużo o wysokości kosztów produkcyjnych. A jednak trudno stwierdzić mi, ile wolno kalkulować kosztów w moim przedsiębiorstwie. Prowadzę tylko księgowość podatkową a dotychczas liczyłem do kosztów robocizny 100 proc. kosztów produkcyjnych. Jakże się w tym przedmiocie przepisy?

Odpowiedź:

Jeżeli przedsiębiorca nie prowadzi księgowości nie może ustalić kosztów produkcyjnych w stosunku rocznym ani nie może ustalić w jakiej wysokości koszty te można do robocizny doliczyć.

Bez księgowości nie ma kalkulacji i twierdzenie, że w tym lub innym zawodzie liczy się 100 lub 120 proc. jest nieściśle. Wysokość kosztów produkcyjnych ustalić

można jedynie po skrupulatnym stwierdzeniu dokonanych wydatków na ten cel, oraz wydatków na robociznę, po czym ustala się klucz kosztów produkcyjnych do kosztów robocizny. Wyjaśnienie jak to praktycznie przeprowadzić zawiera broszurka pt. „Zasady kalkulacji w rzemiośle” opracowana przez w-dyrektora Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy p. Jana Cieszyńskiego. Broszurę można nabyć w Instytucie Oświaty Zawodowej w Toruniu oraz w Izbie Rzemieślniczej w Bydgoszczy po cenie 75 zł.

Zapytanie:

Złożyłem egzamin mistrzowski w r. 1945 przed polską komisją egzaminacyjną w Anglii. Czy dokument ten jest w Polsce pełnowartościowy?

Odpowiedź:

List mistrzowski uzyskany w Anglii lub też w innych krajach, jeżeli posiada go Polak, będzie w Polsce uznany. Należy go jednak przedłożyć Izbie Rzemieślniczej swojego obwodu, aby dokonała odpowiednią odnotację.

J. A. DRAŻKOWSKI i S-ka

BYDGOSZCZ, UL. WYZWOLENIA 1
(Przy Placu Teatralnym)

POLECAMY:

podszewki

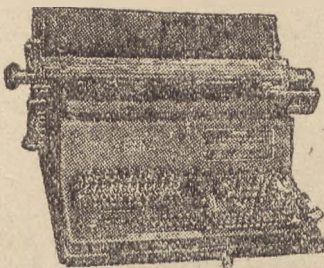
i przybory krawieckie

Firma nagrodzona brązowym medalem na Wystawie Przemysłu Rzemiosła i Handlu w Bydgoszczy

E. KAMIŃSKI

(dyplomowany specjalista maszyn do księgowania)

„Astra”

BYDGOSZCZ
ALEJE 1 MAJA 25

Konto:
K. K. O. Pow. Bydgoskiego nr 214.

wykonuje wszelkie prace
wchodzące w zakres ma-
szyn księgujących oraz na-
prawia wszelkie systemy
maszyn do pisanie i liczenia

Solidna obsługa — Porady fachowe

Dodatki krawieckie, podszewki, włosia, watalinę

POLECA

BYDGOSKA SPÓŁDZIELNIA
KRAWCÓW, KUŚNIERZY I CZAPNIKÓW
z odpowiedzialn. udz.

BYDGOSZCZ, ALEJE 1 MAJA NR 19

Fi11e: Tuchola, Armii Czerwonej 17, Świecie, Duży Rynek 7

Zezwala się na przedruk artykułów z podaniem źródła.

„Rzemieślnik Pomorski” — redaguje kolegium. Wydawca: Związek Cechów w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10. Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Jagiellońska 10, tel. 32-08. Administracja przyjmuje interesantów codziennie od godz. 10 do 13. Redakcja czynna codziennie (oprócz soboty) od godz. 10 do 12-tej. Konto czekowe PKO Bydgoszcz VI-340

Drukarnia Polska Spółdz. Wyd. „Zryw” z o. u., Bydgoszcz 2469 E-36039